

Diktāti vidusskolai

Divdabja teiciens

„Brauksim zušot!” teica mazā Kristīne.

Saulrietā mēs izbraucām no mājām, pusstundu airēju, krēslā iegriezdamies ezera līcī. Saulrieta pusē vēl sātā gaismā mirdzēja egļu galotnes.

Šaurais ezera ziemeļu gals, iežņaugts ēnainos mežos, bija piedzīts ar sūnu salām. Pieaugušas krastiem, tās līgojās virs ezera dzelmes. Gari ūdensrožu kāti sniedzās līdz dūņainajam dibenam, bet platās, sirdsveidīgās lapas un pusplaukušie ziedi kā baltas kreļļu virtenes rotāja melno ezera līmeni. [..]

Ar odiem bija kaudamies, mēs sakārtojām āķus, uzlikām ēsmu un gremdējām auklas gar peldošo salu krastiem. Bija rūpīgi jāuzmana, lai tās nogrimtu, lai neuzkārtos uz ūdensrožu lapām. Rīkodamies pēc Jaunsudrabiņa padoma, līdz krēslai iegremdējām sešdesmit āķus. [..]

Krauja bija apaugusi ar slaidām, tumšām eglēm, visapkārt spokainajā naktī gulēja granīta bluķi kā sastinguši milži. Pāris simts soļus tālāk mirdzēja otrs ezers, savaldīts ar betona aizsprostu. Dievs zina, kā te izskatījās toreiz, kad mazais Beķelis vēl brīvi vēla ūdeņus augšup. Tad šajā vientuļajā meža azotē laikam šalca ūdenskritums. [..]

Gaismai austot, ezera miglā ar troksni sāka šļakstēt ūdens. [..]

Īsu brīdi nosnaudušies, kāpām atkal laivā, airēju uz peldošo salu krastiem. Auklu uzcelšana bija patīkamāks darbs nekā ēsmu uzlikšana. Jo sevišķi, ja, to satverot, roka jūt nemierīgus sitienus.- Pirmais! O, gluži prāvs. Ar žigliem lokiem rakstīdams astoņi, tas ielocījās laivā, tūlīt meklēdams spraugu, kur iebāzt asti. [..]

Kad saules lēkts sāka klīdināt miglu, mēs darbu beidzām. Astoņi zuši, tas nebija mazs loms uz sešdesmit āķiem. Ar steigu būs jāraksta Jaunsudrabiņam pateicības vēstule.

(A.Dziļums. „Mežu aizvējā”)

Uzdevums.

- 1.Ar vienu svītru pasvītrojiet divdabja teicienus!
- 2.Uzrakstiet pārbaudes formu vārdiem *iegriezdamies, iežņaugts, sešdesmit!*